

Εἴτε
έρων...

Παλαιὲς καὶ Σύγχρονες
Οἰκοδομητικὲς Διηγήσεις
καὶ Διδασκαλίες

■ Ἀπὸ τὸ Γεροντικὸ τοῦ Βορρᾶ

«Οἱ καταστροφὲς δὲν εἶναι γιὰ τὰ δάση,
τοὺς ἀνθρώπους κυνηγοῦν»*

«Οἱ ἄνθρωποι εὐαρεστοῦν στὸ Θεό,
ὅταν βρίσκονται μέσα στὸ καμίνι τῆς ταπείνωσης»

· **Η ταπείνωση** ἦταν τὸ πρῶτο ζητούμενο γιὰ τὸν Στάρετς Μωϋσῆ, Ἡγούμενο τῆς Ὀπτινα. **Κι** ὁ ἴδιος ὅμως ἦταν τὸ καλλίτερο ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης.

· Ολα τὰ καλὰ ποὺ γίνονται στὸ Μοναστήρι ὁ Στάρετς Μωϋσῆς τ' ἀπέδιδε στὴν θεία Πρόνοια ἐνῶ ὅλα τὰ κακὰ πίστευε πὼς ὀφείλονταν στὶς ἀμαρτίες του.

Κάποτε στὸ Ἀρχονταρίκι τῆς Σκήτης τῆς Ὀπτινα ἔπιασε φωτιά. ·**Η** ζημιὰ ποὺ προκάλεσε, ἐκτιμήθηκε πὼς ἦταν πάνω ἀπὸ 2.000 ρούβλια. ·**Ο** π. Μωϋσῆς βγῆκε νὰ δεῖ τὴ φωτιά. **T**ὴν παρακολουθοῦσε ἥρεμα, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, χωρὶς νὰ δίνει ἐντολές. ·**H**ξερε πὼς ἀπὸ μόνοι τους οἱ Μοναχοὶ θά παιρναν τ' ἀπαραίτητα μέτρα. **P**ῆραν τὴν θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν κοντὰ στὴν φωτιὰ καὶ τὴν κρατοῦσαν φάτσα στὸν ἄνεμο. ·**O** ἀνεμος καὶ ἡ φωτιὰ ἄλλαξαν ἀμέσως κατεύθυνση, γύρισαν πρὸς τὸ δάσος καὶ ἡ φωτιὰ σύντομα ἔσβησε. **A**ργότερα ὁ π. Μωϋσῆς ἔλεγε γι' αὐτὴ τὴν φωτιά:

- **T**ὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ πεῖ κανείς, εἶναι πὼς αὐτὸ ἔγινε γιὰ τὶς ἀμαρτίες μου... **O**ἱ καταστροφὲς δὲν εἶναι γιὰ τὰ δάση, τοὺς ἀνθρώπους κυνηγοῦν. **O**ἱ ἄνθρωποι εὐαρεστοῦν στὸ Θεό, ὅταν βρίσκονται μέσα στὸ καμίνι τῆς ταπείνωσης. ·**E**τσι ἔγινε καὶ τώρα μαζί μου. ·**O** Κύριος μὲ ταπείνωσε.

* * *

‘Ο Στάρετς Μωϋσῆς ἀγωνίσθηκε πολὺ γιὰ νὰ στεριώσει τὰ κτίρια ποὺ ὑπῆρχαν, ἀλλὰ καὶ νὰ φτιάξει καινούργια, ποὺ ν’ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκες τῆς νέας Ἀδελφότητας ποὺ συνέχεια μεγάλωνε. Ἐφτιαξε τόσα πολλὰ οἰκοδομήματα, ὥστε τὸ Μοναστήρι ἔδειχνε καινούργιο κι ὁ ἕιδος ὄνομάστηκε ὅχι μόνο ἀνακαινιστής, ἀλλὰ καὶ ἰδρυτὴς τοῦ ἔξακουσμένου αὐτοῦ Μοναστηριοῦ. Ὁ ἕιδος ὅμως ἀπόφευγε ταπεινὰ νὰ μιλάει γιὰ τὰ δικά του ἐπιτεύγματα καὶ τ’ ἀπέδωσε ὅλα στὴν Ἀδελφότητα. Καταχωροῦμε δύο χαριτωμένα περιστατικὰ ἀπὸ τὸν βίο του ποὺ δείχνουν τὴν μεγάλη του ταπείνωση.

Ἐνας κάτοικος τοῦ Κόζελσκ ἔλειπε ἀπὸ τὴν πατρίδα του γιὰ πολὺ καιρό. Μετὰ ἥρθε στὸ Μοναστήρι τῆς Ὀπτινα γιὰ νὰ κάνει Μνημόσυνο στοὺς δικούς του. Ὁταν εἶδε τὶς ἀλλαγὲς ποὺ εἶχαν γίνει στὸ Μοναστήρι ἔφενιάστηκε. Μετὰ τὸ Μνημόσυνο πέρασε νὰ δεῖ τὸν π. Μωϋσῆ. Μπροστὰ καὶ σὲ ἄλλους ἐπισκέπτες τοῦ ἔξε-φρασε τὴν ἔκπληξή του:

- Μπάτιουσκα, πῶς ἀλλαξαν ὅλα στὸ Μοναστήρι!

- Πόσος καιρὸς ἔχει περάσει ἀπὸ τὴν τελευταία σου ἐπίσκεψι; ρώτησε ὁ Γέροντας.

- Εἴκοσι χρόνια.

- Ἔ, εἴκοσι χρόνια εἶναι ἀρκετὸς καιρός.

- Ναί, Μπάτιουσκα, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο θέμα χρόνου. Χρειά-ζονται χρήματα γιὰ νὰ γίνουν ὅλ’ αὐτά. Σίγουρα θά χεις πολλὰ λεφτά.

- Ὁχι, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸ πεῖ κανεὶς αὐτό. Ἐχουμε ὅσα μᾶς στέλνει ὁ Κύριος, αὐτὸ εἶναι ὅλο. Δές, νά, αὐτὴ εἶναι ἡ ἐλπίδα μου, συνέχισε ὁ Γέροντας κι ἔδειξε μέσα στὸ δωμάτιο, πού ταν ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ σταυρὸ στὸν ὄμοι.

- Τώρα, Μπάτιουσκα, συνέχισε ὁ ἐπισκέπτης, ἔγινες Ἀρχιμαν-δρίτης, ἔγινε αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμοῦσες...

Φαίνεται πῶς δὲν ἤξερε πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξης. Σὰν ἄκουσε τὰ τελευταία λόγια του, ὁ π. Μωϋσῆς ἔκανε τὸ σταυρό του κι ἀπάντησε:

- Ὁχι, αὐτὸ ἦταν ἀπόφαση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. Ἐγὼ ἔνα πρᾶγμα μόνο ζήτησα κι ἔξακολουθῶ νὰ ζητῶ ἀπὸ τὸν Θεό; νὰ γίνω Μοναχός».

* * *

Οι παλιότεροι ἀπὸ τοὺς Ἀδελφοὺς τῆς Ὁπτινα διηγοῦνται πὼς κάποτε ἐπισκέφτηκε τὴν Ὁπτινα ἔνας Ἐπίσκοπος, στὸν δρόμο του πρὸς τὴν πρωτεύουσα. **Γ**ύρισε μιὰ βόλτα τὸ Μοναστήρι καὶ μετὰ σταμάτησε στὴν Σκῆτη. **Θ**αύμασε τὸ ἑρημικὸ τοπίο καὶ τὴν τάξη. **Μ**ετὰ ρώτησε τὸν Ἡγούμενο ποὺ τὸν συνόδευε:

- **Π**οιός τά ἔχτισε ὅλ' αὐτά;

Ο π. Μωϋσῆς προσπάθησε νὰ τοῦ ἀπαντήσει μὲ μισόλογα καὶ ὑπεκφυγές, λέγοντας πὼς ὅλ' αὐτὰ ἔγιναν σιγὰ σιγά, μέσα σὲ μακρὸ χρονικὸ διάστημα. **Ο** Ἐπίσκοπος συνέχισε:

- **Β**λέπω μόνος μου πὼς ἡ Σκῆτη εἶναι ἐδῶ. **Ε**κεῖνο ποὺ θέλω νὰ μάθω, εἶναι: **π**οιός εἶν' ἐκεῖνος ποὺ ἔχτισε τὴν Σκῆτη;

- **Ο** Ἡγούμενος καὶ οἱ Ἀδελφοί, ἀπάντησε ὁ π. Μωϋσῆς.

- **Λ**ένε πὼς ἐσὺ τά ἔχτισες ὅλα.

- **Μ**άλιστα, ἥμουν κι ἐγὼ ἐδῶ.

Ἐδῶ σταμάτησε ὁ ἐπισκέπτης. **Δ**ὲν θέλησε νὰ συνεχίσει τὴν συζήτηση.

(*) Πέτρου Μπότση, Τὸ Γεροντικὸ τοῦ Βορρᾶ, Ἀθῆνα 1999, σελ. 125-127.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

